

[Østergaard.]

kommissionen og det underudvalg, som har forberedt ferskvandsfiskeriloven. Det er det ønske, der blev fremsat af dambrugsforeningerne om, at man får lovbestemte afstandsbestemmelser mellem dambrugene. Det er jo et problem, der presser sig på. Jeg skal ikke her komme med argumentationen for det. Dambrugene henvendte sig til folketingsudvalget, da vi havde vandløbsloven til behandling. De blev afvist. Jeg har selv været vidne til, at spørgsmålet blev afvist i udvalget som værende ferskvandsfiskeriloven uvedkommende. Men resultatet i underudvalget blev jo, at der skulle rettes en henstilling til den højtærede fiskeriminister om at nedsætte et hurtigt arbejdende forsøgs- og undersøgelsesudvalg, der kunne afgive en indstilling om alle de problemer, som knytter sig til dette forhold. I den forbindelse vil jeg gerne spørge, hvordan det er gået. Har den højtærede minister fået opfordringen? Er udvalget nedsat? Det er det vel næppe, men er det under forberedelse? Og hvis ikke, vil jeg gerne herfra komme med en lille bemærkning om, at den højtærede minister på dette område gerne må skynde sig. Her kommer vi jo ikke i konflikt med nogen dato som f. eks. den 15. marts.

Som nævnt er disse lovforslag udarbejdet af nogle underudvalg under fiskerikommisjonen af 1961, men mod sædvane er der ikke afgivet nogen officiel betænkning fra hverken det ene eller det andet af disse udvalg, som har behandlet denne lovgivning, og særlig for ferskvandsfiskerilovens vedkommende har det knebet med tid til behandlingen. Det har vakt en del forundring, at et lovkompleks, der er blevet behandlet i en kommission, ikke engang har nået at komme ud til de interesserede organisationer til høring og udtalelse, inden det blev fremsat i folketinget. Jeg tror nok, at forundringen vil blive fulgt op af megen kritik mod den højtærede fiskeriminister, men det bliver en sag mellem den højtærede minister og de pågældende organisationer. Jeg forstår nok, at årsagen er tidnøden, den 15. marts, efter hvilken dato lovforslagene ikke kunne fremsættes. Da nu lovforslagene kom, lidt hovedkulds, kan man godt sige, på folketingets bord, har folketinget det ekstra ansvar, at der nu tages den fornødne tid til

en grundig efterprøvelse. Jeg bruger udtrykket efterprøvelse, fordi jeg er bekendt med det grundige forarbejde, der er præsteret i fiskerikommisjonen underudvalg; men selv efter dette arbejde er der grundlag for en grundig efterprøvelse.

Jeg vil gerne have lov til at betragte denne første behandling som den første førstebehandling; det vil sige, at jeg ikke regner med, at disse lovforslag kan færdiggøres i dette folketingsår. Vi må regne med, at de skal genfremsættes i det kommende folketingsår. Det kan ikke lade sig gøre at færdiggøre dem i dette, dels på grund af den før omtalte hovedkulds fremsættelse, men også på grund af den korte tid, vi har tilbage i indeværende folketingsår, og fordi de organisationer, som ikke har haft tid til at udtale sig, nu i hvert fald skal have god tid til at reagere.

Jeg vil gerne høre, om den højtærede minister er enig med mig i denne fremgangsmåde, og sluttelig vil jeg tilsige mit partis positive medvirken foreløbig til en behandling af det samlede lovkompleks i et udvalg.

Baago: Indledningsvis kan jeg på det konservative folkepartis vegne tilsige partiets velvillige behandling af forslag nr. 138, forslag til lov om saltvandsfiskeri, og forslag nr. 139, forslag til lov om ændring i lov om afløsning og statens overtagelse af retten til fiskeri med ålegårde og andre særlige rettigheder til fiskeri på søterritoriet. Jeg går ud fra, at forslagene bliver henvist til behandling i et udvalg. Jeg har af den højtærede fiskeriministers fremsættelsestale bemærket, at der næppe bliver tale om at færdigbehandle forslagene i indeværende folketingsår. Den foregående ærede ordfører var inde på det samme, og jeg deler hans anskuelse på det punkt.

Angående lovforslag nr. 139, der i virkeligheden kun angår overførelse af en række bestemmelser fra den nugældende ferskvandsfiskerilovs § 7 til loven vedrørende fiskeri med ålegårde, kan der næppe være anledning til mange forhandlinger. Som udviklingen er skredet frem med afløsning af retten til dette fiskeri, må det være naturligt at fjerne disse bestemmelser fra saltvandsfiskeriloven og placere dem i loven om retten til fiskeri med ålegårde.